

*Ja Luojan on tahtoa korkeaa —
ja siksi hän loi salot suuret —,
että jokaisell' olis isänmaa,
joss' on hänen sydänjuuret;
kenet korven äärehen johdettiin,
sille korven humina haastaa,
ja ken uskoo sen voimiin ja korkeuksiin,
sit' ei juuriltaan tule raastaa.*

*Ja vielä on tahto taivainen,
että taivas ja maa käsityksin
ja ihmisten mieli suotuinen
maan rakentaa vain yksin;
ja niinkuin työmies palkkansa saa
ja jälkehen työn levon lauhan,
niin jokainen työ, joka-ainut maa
on saapa työllensä rauhan.*

*Taas Jumalan päiväyt armollinen
luo paisteensa Suomemme yli,
ja laet Karjalan kunnahien
myös kietoo sen lämmin syli,*

*ja Jumalan tähdät kellertävät
ja taivas lupaa poutaa,
ja Luojan luomista pienimmät
surinoiden ilmaa soutaa.*

*Ah, Täivahan Luoja, sä korkehin,
kesän tään ken yllemme kaarsit,
ja erämainkin valtavin
tämän heimomme yhteen saarsit,
elä heitä heimoa Suomenmaas,
tuo yhteen heimomme lapset,
ett' yhdessä kiittäen kunniaas
sen vaalentua vois hapset.*

*Ja rauhantyöllemme rakkaus
tuo taivaan korkeudesta,
ja hälle, kelt' uupui uskallus,
tuo uutta sen uumenesta!
Ja muun kaiken jos viet, ah, vitsallas lyö, —
yks ainut anna, se ainoo,
Vihan ettei vallat ja vainon työ
tätä maata raasta ja vainoo!*

Kuolleita karjalaisia ja heimoystäviä.

Käkisalmissa kuoli kesäk. 27 p:nä kaupunginjohtaja, kunnallisneuvos *A. V. Komulainen* 67 vuoden ikäisenä, pitemmän aikaa sairastettuaan. — Hän oli syntynyt Sotkamossa v. 1870. Tultuaan v. 1888 ylioppilaaksi Oulussa hän opiskeli Helsingin yliopistossa sekä Jyväskylän seminaarissa, toimien sen jälkeen opettajana Raahessa ja Sotkamossa. Käkisalmeen hän siirtyi v. 1898 toimien aluksi kansakoulunopettajana ja -johtajana sekä vuodesta 1919 lähtien kansakouluntarkastajana.

Opettajatoimensa ohella hän otti innokkaasti osaa kunnalliseen elämään. Hän kuului Käkisalmen koupuuginvaltuustoon vuodesta 1902 lähtien toimien suurimman osan ajasta valtuuston puheenjohtajana sekä sihteerinä vv. 1914—20. Tämän lisäksi hän oli jäsen m.m. köyhäinhuoltolautakunnassa, kansakoulujen johtokunnassa, kaupugin kulkulaitoskomiteassa, kansalaisopiston johtokunnassa, rahatoimikamarissa, taksoituslautakunnassa y.m. Vv. 1901—05 hän osallistui innokkaasti passiivisen vastarinnan eli n.s. kagaalin toimintaan. Hän oli mukana jääkäri liikkeessä ja vapaus sodan aikana toimi Käkisalmen alue-esikunnan kansliapäällikkönä.

Sen lisäksi kaupuginjohtaja Komulainen oli Käkisalmen kansallisyhdistyksen puheenjohtaja useita vuosia. V. 1931 valittiin hänet Käkisalmen kaupunginjohtajan virkaan ja sai siitä omasta pyynnöstään eron noin viikkoa ennen kuolemaansa. — Myös sanomalehtimiehenä toimi Komulainen ja kirjoitteli innokkaasti Käkisalmen olojen kuvauksia sanomalehtiin ja eri julkaisuihin.

Kaupuginjohtaja Komulainen, joka v. 1930 sai kunnallisneuvoksen arvonimen, oli harras heimoystävä ja kuului ainajäsenenä Karjalan Sivistysseuraan.

Kesäk. 28 p:nä kuoli Savitaipaleen Hämmäläisen koululla kansakoulunopettaja *Mikko Terho* yli 62 v. ikäisenä. Opettaja Terho oli syntynyt Virolahdella Länsi-Karjalassa heinäk. 19 p. ä 1874, valmistui kansakoulunopettajaksi Sortavalan seminaarista v. 1899 ja toimi sen jälkeen opettajana useissa paikoissa Suomen Etelä-Karjalassa sekä viimeksi noin kymmenkunnan vuoden ajan Savitaipaleen Hämmäläisen koululla. Opettaja Terho oli sielunsa pohjia myöten karjalainen ja Karjalan ystävä, ja tämän suuren, läpi elämän kestäneen innostuksen vuoksi hän antautui koko sydämensä lämmöllä Itä-Karjalan asiaan ja toimimaan sen hyväksi, heti kun siihen ilmaantui hänelle tilaisuutta. Repolan ja Porajärven vapauduttua hän koko tämän vapausajan toimi varsinkin Porajärvellä osittain elintarvemiehenä ja loppuajan nimismiehenä vaikuttaen paljon pitäjän vaikeiden olojen järjestelyyn sekä suomalaisen mielialan luomiseen epävakaisissa, levottomissa oloissa. Porajärveltä tultuaan hän toimi useita vuosia Suomen Raja-Karjalan valistusohjaajana ja Kouluhallituksen alaisena sivistysolojen järjestäjänä. Alun Karjalainnostukseensa sai hän jo seminaarissa, jossa hän — sortovuosien alussa — oli innokkaasti mukana seminaarin oppilaiden järjestäessä kirjastojaan rajapitäjiin ja teki niiden sijoitusten yhteydessä monia matkoja rajaseudulle. Vanhempana miehenä hän uutusterasti kirjoitteli artikkeleja ja kuvauksia itäisen Karjalan oloista eri lehtiin ja m.m. lehtemme edeltäjään Toukomiemeen.

Vilpitön, uhrautuvainen ja itselleen vähän pyytävä karjalainen ja Karjalan ystävä oli koko ajan Karjalan Sivistysseuran jäsen, siirtyen muutamia vuosia sitten sen ainajäseneksi. Uskossaan ja innostuksessaan esikuvalliseksi ystävälleen itäisen Karjalan heimo lausuu lämpimän kiitollisuutensa vielä täysissä työvoimissaan poistuneelle työntekijälle.

I. H.